

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207536
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317207536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova ulica 11/3677, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 595 628, zastúpeným: URBÁNI & Partners s.r.o., IČO: 36 646 181, so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. M. XXX, XXX XX, o zaplatenie 2.094,32 eura s prísl, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 15Csp/181/2017-47 zo dňa 02.03.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výrokoch III. a IV.
- II. Náhrada trov odvolacieho konania sa stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vyslovil, cit.:

„I. Zastavuje konanie pre úrok vo výške 23,11% p.a. zo sumy 2.094,32 eur odo dňa 5.4.2017 do zaplatenia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1040,87 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 1040,87 eur od 5.4.2017 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti pre 1.053,45 eur s prísl. a úrok žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 52 ods. 1,3 a 4 Občianskeho zákonníka, ustanovení § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“).

3. V odôvodnení uviedol, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 10.05.2015 zmluvu o úvere č. XXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.870 eur, s 48 splátkami vo výške 96,27 eura, s termínom konečnej splatnosti 20.04.2019 a s úrokovou sadzbou 23,11 % ročne. Dospel k názoru, že zmluva o úvere je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, a to vzhľadom na povahu účastníkov, kde žalovaný je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných

potrieb a právny predchodca žalobcu je podnikateľom v oblasti poskytovania pôžičiek. Preto na uvedený právny vzťah medzi stranami sporu súd prvej inštancie aplikoval spotrebiteľské právo. Konštatoval, že zo zmluvy nevyplýva výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, t. j. aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov, ani termíny ich splatnosti, nakoľko tie majú byť v zmysle uvedeného ustanovenia určené v splátkovom kalendári, avšak tento k zmluve nebol pripojený. Žalobca do zmluvy uviedol len celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Súd prvej inštancie zároveň posúdil úrokovú sadzbu vo výške 23,11 % ako neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie priznal žalobcovi pri úvere bez úrokov a bez poplatkov rozdiel medzi poskytnutou sumou 2.870 eur a úhradou žalovaného vo výške 1.829,13 eura, teda vo výške 1.040,87 eura spoločne s príslušenstvom - s úrokom z omeškania 5% ročne od 05.04.2017 (zosplatnenia) do zaplatenia.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V časti o zaplatenie 1.040,87 eura (49,70 % žalovanej sumy) súd prvej inštancie žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu na jednej strane a neúspech žalovaného na druhej strane. V časti o zaplatenie 1053,45 eura (50,30 % žalovanej sumy) však súd žalobu zamietol, čo predstavuje úspech žalovaného a neúspech žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že v konečnom dôsledku bol v konaní úspešnejší žalovaný v rozsahu 0,6 %, no ten si náhradu trov konania neuplatnil a žiadne trovy mu nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku, v rozsahu zamietnutej časti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, nespravodlivé a vydané v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona. Považoval rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný a arbitrárny. Nesúhlasil s názorom súdu, že žalovaný uzavrel zmluvu na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu. Žalovaný mal možnosť so žalobcom uzatvoriť zmluvu s rozdielnym obsahom. V rámci predzmluvných vzťahov so žalovaným, tento mal možnosť modifikovať navrhnuté zmluvné podmienky, a taktiež boli žalovanému so strany žalobcu poskytnuté všetky podstatné informácie, na základe ktorých sa mal možnosť žalovaný slobodne rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu so žalobcom vstúpi. Žalovaný zmluvu o úvere akceptoval, pričom táto bola konštituovaná na základe jeho vlastnej vôle, s jeho súhlasom a vedomím, čo nakoniec potvrdil aj svojím podpisom. Vo vzťahu k chýbajúcim údajom podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ uviedol, že zmluva rozlišuje jednotlivé splátky na istinu, iné poplatky a tiež poradie, v ktorom sa budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, pričom všetky tieto informácie zreteľne vyplývajú z Finančného plánu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Na základe uvedeného žalovaný v čase uzatvárania zmluvy disponoval všetkými zákonom vyžadovanými informáciami v súvislosti s poskytnutím a čerpaním úveru. Vo vzťahu k úroku vo výške 23,11 % uviedol, že tento nárok vyplýva zo zmluvných, ako aj zákonných ustanovení, pričom jeho výšku nepovažoval v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná úroková sadzba je v rozsahu 2-násobku priemernej sadzby úverov poskytovaných v danom čase, tento svojou výškou podstatne neprevyšuje. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav vo vzťahu k spracovateľskému poplatku. Jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 86,10 eura bol so súhlasom žalovaného rovnomerne započítaný v rámci mesačných splátok v zmysle Finančného plánu, a teda žalovaný už pri podpise úverovej zmluvy mal vedomosť o započítaní jednorazového spracovateľského poplatku, pričom bez jeho súhlasu by k započítaniu nedošlo. Tento poplatok vychádza z č. 19 Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere, pričom sa tento poplatok nepovažuje za súčasť mesačných splátok, pokiaľ zmluva o úvere neustanoví inak. Navrhol, aby odvolací zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov konania, alternatívne zruší rozsudok a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že rozhodnutie je vo výroku správne (§ 387 ods. 1 CSP), avšak na vec sa vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

7. Postupom podľa § 382 CSP preto odvolací súd vyzval žalobcu, aby sa v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy vyjadril k možnému použitiu ust. § 2 písm. i) a j) a § 11 ods. 1 ZoSÚ.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 26.06.2019 uviedol, že hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 27,90 % uvedená v čl. II Individuálnych podmienok Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 10.04.2015 vychádza z údajov uvedených v predmetnej zmluve a teda je vypočítaná na základe údajov obsiahnutých v čl. II. individuálnych podmienok a v bode 5. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere. Výpočet RPMN zohľadňuje aj dojednaný spracovateľský poplatok a mesačné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a trvalej invalidity, ako aj poplatok za trvalý príkaz. Bod 5. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 10.04.2015 obsahuje kvalifikovaný vzorec, ktorý žalobca pri svojom výpočte používa, a ktorý vychádza z prílohy č. 2 ZoSÚ. V bode 5. Všeobecných podmienok sú súčasne vysvetlené jednotlivé symboly vyplývajúce zo vzorca pre výpočet RPMN. Pokiaľ konajúci súd vykonal prepočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, tento nepredstavuje hodnoverný a relevantný dôkaz, pretože ich výpočty sú len orientačné a môžu obsahovať chyby. Vzhľadom na uvedené považoval žalobca výšku RPMN uvedenú v Zmluve o úvere č. XXXXX zo dňa 10.04.2015 za správnu.

9. Vzhľadom na suspenzívny účinok odvolania, odvolací súd preskúmal rozhodnutie len v jeho zamietavej časti a súvisiacom výroku o trovách konania. Nakoľko žalovaný odvolanie nepodal, odvolací súd nemohol preskúmať správnosť výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobe v časti vyhovel.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (10.04.2015) (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

16. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (10.04.2015), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (10.04.2015), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (10.04.2015), ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (10.04.2015), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Žalobca a žalovaný dňa 10.04.2015 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 2.870 eur na kúpu motorového vozidla špecifikovaného v zmluve.

21. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Odvolateľ namietal podľa neho nesprávny záver prvoinštančného súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola individuálne dojednaná. S touto odvolacou námietkou sa však odvolací súd nestotožňuje. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov. Zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej zmluvy, pričom do zmluvy sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa a ním vybraný úver. Žalovaný ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Dôkazné bremeno preukázať, že zmluvné podmienky boli individuálne dohodnuté, pritom v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Z predložených dôkazov nie je zrejmé, že by mal žalovaný možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. Zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluve preto nemožno považovať s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj čl. 3 bod 2 Smernice 93/13/EHS za individuálne dojednané.

23. V predmetnej zmluve je uvedená RPMN vo výške 27,90 %, pričom pri výške úveru 2.870 eur, 48 mesačných splátkach vo výške 96,27 eura a jednorazovom spracovateľskom poplatku vo výške 86,10 eur mala byť RPMN vo výške 30,08% (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky na webovom sídle www.fininfo.sk - portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií Slovenskej republiky, <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>).

24. V zmluve je tak uvedená nižšia RPMN ako by mala byť, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa, pretože skresľuje údaje, ktoré sú porovnávajúcim meradlom pre ostatné produkty na trhu. Uvedená skutočnosť tak má konzekvencie čo do nesprávnosti v zmluve uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov.

25. RPMN predstavuje jednu z podstatných náležitostí spotrebiteľských zmlúv, pretože vyjadruje náklady na úver a spotrebiteľovi pomáha aj poznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom, pričom uvedenie nákladov v percentuálnych bodoch zjednodušuje spotrebiteľovi i porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a teda aj výberu konkrétneho úveru samotným spotrebiteľom. Neuvedenie tohto údaju resp. jeho nesprávne uvedenie zo strany dodávateľa je tak klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby uvedené ani nebolo (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015). Nesprávne uvedenie výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa predstavuje dôvody, s ktorými zákon spájal a spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

26. Pokiaľ ide o jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 86,10 eura, odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 25.06.2018, č.k. 12Csp/92/2017-65, v spojení so

rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.03.2019, č. k. 2Co/135/2018-99, vo veci rovnakého žalobcu, kedy súdy dospeli k záveru, že cit.:

„Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Spracovateľský poplatok, ktorého zaplata sa žalobca domáha odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za spracovanie úveru, teda za vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa (rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburgu č. 7U/17/06)“.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný bol povinný vrátiť žalobcovi len reálne poskytnutú sumu spotrebiteľského úveru, t.j. 2.870 eura a keďže z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný vrátil žalobcovi sumu 1.829.13 eura, súd prvej inštancie správe zaviazal žalovaného na zaplata rozdielu uvedených súm.

28. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

29. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a v súvisiacom výroku IV. o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).